

यथा वा—

‘ते हिमालयमामन्त्र्य पुनः प्रेक्ष्य च शूलिनम् ।

सिद्धं चास्मै निवेद्यार्थं तद्विसृष्टाः स्वमुद्ययुः ॥’

अत्र ‘अस्मै’ इतीदमा प्रकान्तस्य तेनैव तत्समानाभ्यामेतददःश-
ब्दाभ्यां वा परामर्शो युक्तो न तच्छब्देन । यथा वा—

‘उदन्वच्छिन्ना भूः स च पतिरपां योजनशतम् ।’

अत्र ‘मिता भूः पत्यापां स च पतिरपाम्’ इति युक्तः पाठः ।

एवम्—

‘यशोऽधिगन्तुं सुखलिप्सया वा मनुष्यसंख्यामतिवर्तितुं वा ।

निरुत्सुकानामभियोगभाजां समुत्सुकेवाङ्गमुपैति सिद्धिः ॥’

विहितस्य वचनस्य रावणोद्देशेन विधेयतया प्रतिनिर्देशः । प्रतिवचनेऽपि वचनत्व-
सत्त्वादेकत्वम् । एतदेव दर्शयति—इह हीति । एकोद्देशेन विहितस्य विधेयान्तरे
उद्देश्यतया प्रतिनिर्देश इति तृतीयः । यथा—‘मिता भूः पत्यापां स च पतिरपां
योजनशतम्’ इति । अत्र पृथिव्युद्देशेन विहितस्यापां पत्युर्योजनशतविधावुद्देश्यतया
प्रतिनिर्देशः । चण्डीदासास्तु—‘उद्देश्योऽनूद्यः स एव प्रतिनिर्देश्यः प्रतीतिमान्तर्य-
परिहारार्थं पुनरभिधेयो यत्र स तथोक्तः’ इत्याहुः । तेषामयमाशयः—उद्देश्यपदं
प्राङ्निर्दिष्टोद्देश्यविधेयान्यतरपरम्, प्रतिनिर्देश्यपदं च चरमनिर्दिष्टोद्देश्यविधेयान्यतर-
परम् । तथा सति सर्वं समञ्जसम् । उद्देश्यप्रतिनिर्देश्यभावे एकशब्दस्य पुनः प्रयोगे दो-
षाभावमुदाहरणदर्शनेन प्रमाणयति—उदेतीति । अत्र ताभ्रपर्यायरक्तशब्ददाने भग्न-
प्रक्रमत्वं प्रदर्श्य तस्य दूषकताबीजं प्रदर्शयति—अत्र हीति । अन्योऽर्थ इवेति ।
‘न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यत्र शब्दो न भासते’ इति नियमात्ताभ्ररक्तशब्दरूपविशेष-
णमेदादन्यार्थवद्भासमानत्वम् । तथा सति ‘संपत्तौ च विपत्तौ च महतामेकरूपता’
इत्युत्तरार्थस्य शाब्दबोधविलम्बनमिति भावः ॥ सर्वनामपदस्य प्रक्रमभङ्गं दर्शयति—
ते हिमालयमामन्त्र्येति । यद्यपि सर्वनाम्ना प्रतिनिर्देशे दोषो नास्तीति प्रसि-
द्धम्, तथाप्यनुभववलेनासर्वनामनिर्दिष्टस्य सर्वनाम्ना प्रतिनिर्देशे तद्वोध्यम्, सर्व-
नामनिर्दिष्टस्य नेति बोध्यम् । इदमा इदंशब्देन । तेनैव इदमेव । समानाभ्यां
समानार्थाभ्याम् । एतदादिशब्दत्रयस्य समानार्थकत्वं सुप्रसिद्धमिति शब्दभेदेऽपि, न
तु तद्दूषणावकाश इति भावः । उद्देश्यप्रतिनिर्देश्यभावस्य तृतीयं प्रकारं दर्शयति—उद-
न्वदिति । उदन्वच्छिन्ना समुद्रपरिच्छिन्ना ॥ मनुष्यसंख्यां सामान्यमनुष्येषु गण-

1. उदन्वदिति । ‘—सदा पान्थः पूषा गगनपरिमाणं गणयति । इति प्रायो भावाः
स्फुरदवधि मुद्रामुकुलिताः सतां प्रज्ञोन्मेषः पुनरयमसीमा विजयते ॥’ इत्यवशिष्टम् ॥

1. इतोप्रे ‘न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यत्र कालो न भासते’ इत्यधिकं पुस्तकान्तरे.

साहि० ३५